

GŁOS WIELKOPOLSKI

Ukazuje się od 16 lutego 1945
Nr 205 (11 541)

Poznań, poniedziałek 19 października 1981

Wyd. AB
Cena 2 zł

Zakończyło się IV Plenum KC PZPR

Wojciech Jaruzelski I sekretarzem KC

- * Przyjęcie uchwały programowej
- * Apel do mas pracujących miast i wsi

(PAP) 16 bm. w Warszawie rozpoczęło się IV plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego PZPR. Obradom przewodniczył I sekretarz KC PZPR Stanisław Kania.

Po przyjęciu porządku i regulaminu obrad referat pt. „Sytuacja polityczna w kraju i węzłowe zadania partii w realizacji uchwały IX Zjazdu PZPR” wygłosił I sekretarz KC PZPR Stanisław Kania. (Tezy referatu zamieszczamy na str. 3).

Następnie referat pt. „Niektóre problemy i kierunki ideowo-wychowawczej działalności partii w obecnej sytuacji” przedstawił członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Stefan Olszowski. (Tezy referatu zamieszczamy na str. 3 i 4).

Następnie rozpoczęła się dyskusja nad referatami. Przeciwnością się ona również na so bote.

(Jednocześnie zamieszczamy na str. 4).

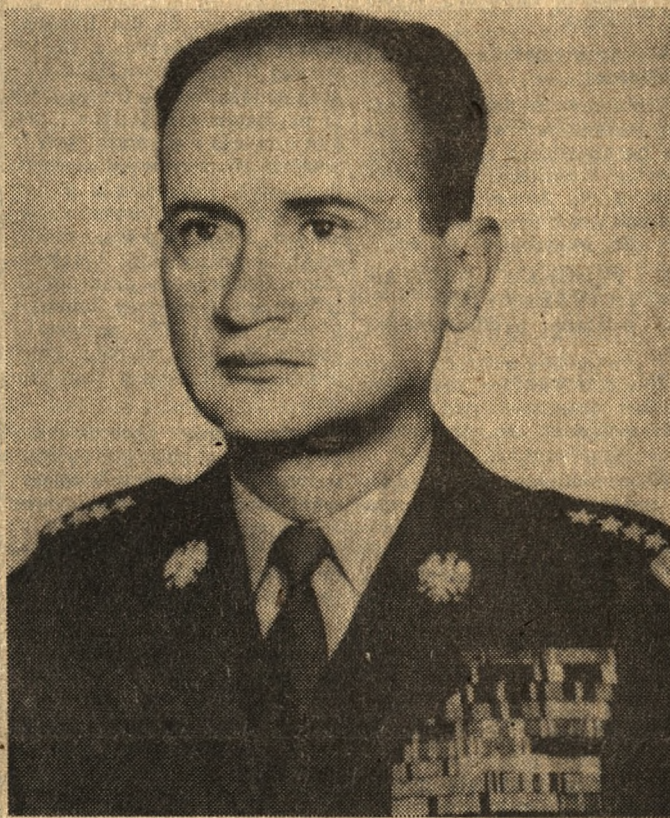
W czasie obrad oświadczenia o swoim wystąpieniu z NSZZ „Solidarność” złożyli: członek KC, I sekretarz KZ PZPR w FMWiG w Gorlicach woj. nowosądeckich, Aleksander Kuśnierczak oraz zastępca członka KC, kierownik zmiany w Okręgowym Urzędzie Telekomunikacji Międzygminowej w Katowicach — Wanda Świątalska, a także grupa członków centralnych instancji partyjnych z woj. katowickiego: członek KC, górnik kopalni „Murek” — Stanisław Węgliński; członek KC, ślusarz w hucie „Bobrek” w Bytomiu — Józef Zimnicki; członek KC, dozorca maszyn i urządzeń kopalni „Barbara” w Chorzowie — Franciszek Bańko; członek KC, I sekretarz KZ PZPR w kopalni „Silesia” w Czerwym Stoku — Józef Jakubiec; członek KC, nadgórnik w kopalni „Ziemowit” w Tychach — Kazimierz Skwara; członek KC, st. mistrz w hucie „Batory” w Chorzowie — Jerzy Błaszczak;

członek KC, nadzyszygar maszyn dołowych w kopalni „Nowy Wirek” w Rudzie Śl. — Jan Witek; członek prezydium CKKP nadzyszygar maszyn dołowych kopalni „Dębieńsko” w Leszczynach woj. katowickich — Alojzy Gorzawski. Przedstawione zostały jednocześnie motywy tej decyzji. Podobną decyzję podjęła członkini Biura Politycznego KC, Zofia Grzyb. Uczestnicy obrad zapoznani zostali przez przewodniczącego CKKP — Jerzego Urbanieckiego z decyzją zespołu orzekającego Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej o wydaleniu z partii Stefana Bratkowskiego.

W toku obrad członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Stefan Olszowski nawia zując do poruszonej w dyskusji sprawy publikacji, jaka ukazała się na łamach „Sztandaru Młodych”, poinformował zebranych, że ostatnio przeprowadzono z kierownictwem tego dziennika rozmowy na temat opublikowania wywiadu z J. Kurońem. Podjęta została decyzja o odwołaniu dotychczasowego redaktora naczelnego „Sztandaru Młodych”. Sekretarz KC poinformował o akcji protestacyjnej, podjętej przez zespół „Sztandaru Młodych”, jej powodach oraz motywach decyzji, dotyczącej zmiany redaktora naczelnego.

Plenum przyjęło dwie uchwały. Pierwsza — w sprawie powołania komisji do spraw opracowania perspektywicznego programu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i druga — o powołaniu zespołu dla przygotowania syntezy dzieł polskiego ruchu robotniczego. Przyjęto także plan plenarnych posiedzeń Komitetu Centralnego do końca I półrocza przyszłego roku.

IV Plenum KC PZPR przyjęło w niedzielę jednogłośnie uchwałę programową, w której na tle analizy sytuacji społeczno-gospodarczej określa się m. in. zadania dla wszystkich



Wojciech Jaruzelski — I sekretarz KC PZPR.
Fot. CAF — telefoto

członków partii, organizacji i instancji PZPR.

Komitet Centralny PZPR stosował apel do mas pracujących miast i wsi. Podkreśla się, iż apel ten podyktowany został poczuciem odpowiedzialności za losy kraju i gospodarki, za ułożenie spraw w ojczyźnie zgodnie z założeniami socjalistycznej odnowy. Tylko rozsądek i wspólnym wysiłkiem całego społeczeństwa można zatrzymać dramatyczny bieg wydarzeń w naszym kraju — głosi apel jednogłośnie uchwalony przez Komitet Centralny PZPR zebrany na IV plenarnym posiedzeniu.

W toku części organizacyjnej obrad Stanisław Kania złożył rezygnację z funkcji I sekretarza KC PZPR. Rezygnacja została przyjęta przez Komitet Centralny.

Na IV plenum KC PZPR I sekretarzem Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wybrany został Wojciech Jaruzelski.

Na toczących się obradach IV Plenum KC PZPR, odczytany został protokół komisji skrutacyjnej powołanej do obliczenia wyników głosowania w wyborach na I sekretarza KC PZPR. Wojciech Jaruzelski otrzymał 180 głosów na 184 oddane głosy. O godzinie 18.30 odśpiewaniem „Mędzynałódki” zakończyło się IV Plenum KC PZPR.

Komitet Centralny PZPR do ludzi pracy miast i wsi

W ostatnich dniach wzrosła się znowu fala strajkowa. Z różnych stron Polski płyną zapowiedzi dalszych strajków. Ogłaszane jest pogotowie strajkowe.

Komitet Centralny jest świadom, że w wyniku bardzo trudnych warunków życia i pogarszającego się zaopatrzenia rośnie rozdrażnienie ludzi pracy. Dla wielu robotników strajk jest najwyższą formą protestu, do której przylaczają się z ciężkim sercem. Wasi reprezentanci, członkowie KC, przedstawiali bez żadnych osłonek na obecnym posiedzeniu najwyższej instancji naszej partii sytuację i nastroje klasy robotniczej. Rozumiemy i podziwiamy motyw waszego protestu.

I właśnie dlatego poczucie odpowiedzialności za losy gospodarki kraju, za ułożenie spraw w ojczyźnie zgodnie z założeniami socjalistycznej odnowy, każe nam zwrócić się do was z gorącym, serdecznym apelem!

Zdezorganizowana gospodarka polska może nie wytrzymać tych nowych ciosów. Znajduje się ona dziś na pograniczu załamania. Konsekwencje tego uderzają przede wszystkim w klasę robotniczą. Ciosy zadane produkcji godzą bezpośrednio w nas wszystkich. Zaprząśćcie strajków!

Poczucie odpowiedzialności i znajomości faktów każe nam stwierdzić, że za uzasadnionymi powodami robotniczego gniewu kryją się często wrogość waszego spokoju. Pragną oni za wszelką cenę przeszkodzić wychodzeniu z kryzysu. Pod fałszywymi pretekstami, często z myślą o przeciwwstawieniu się obowiązującemu prawu, chcą zepchnąć nas do jeszcze większej biedy. Ich celem jest obalenie władzy ludowej. W imię tego gotowi są doprowadzić do katastrofy narodowej.

Szanowni towarzysze i obywatele — ludzie pracy! Przerwijmy ten fatalny krag, póki nie jest za późno. Strajkujemy z powodu braku towarów w sklepach, a przez to zmniejszamy jeszcze bardziej możliwości produkcyjne przemysłu i zaostrzamy przyczynę kryzysu. Nikt myślący nie podcina gałęzi na której siedzi.

Apelujemy do was zaoszczędźcie ojczyźnie strajków! Nie wyrażajcie orle waszego interesu! Nie tędy droga!

Po waszej stronie jest nasza partia i wszystkie siły porozumienia narodowego. Niech one będą w demokratyczny sposób wyrażicielami waszych żądań i waszego stanowiska. Nie można dzielić więcej niż się ma, ale to co mamy trzeba dzielić w zgodzie z ludzkim poczuciem sprawiedliwości.

Tylko rozsądkiem i wysiłkiem całego społeczeństwa można zatrzymać dramatyczny bieg wydarzeń w naszym kraju.

Komitet Centralny PZPR
zebrany na IV plenarnym posiedzeniu
Warszawa — 18 października 1981 r.

Życiorys W. Jaruzelskiego

Urodził się 6 lipca 1923 r. w Kurowie woj. lubelskie w rodzinie inteligentnej.

W czasie wojny przebywał na terenie Związku Radzieckiego pracując jako robotnik. W 1943 wstąpił do formowanej tam Armii Polskiej. Ukończył szkołę oficerską, a następnie w szeregach 2 dywizji piechoty im. Henryka Dąbrowskiego, jako dowódca plutonu zwiadu, a później szef zwiadu pułku przeszedł cały szlak bojowy I Armii Wojska Polskiego. Brał udział w walkach nad Wisłą, na Przyczółku Magnuszewskim, uczestniczył w wyzwoleniu Warszawy, przełamaniu Wału Pomorskiego, w walkach nad Bałtykiem, Odrą i Łabą. Po wojnie brał udział w walkach ze zbrojnym podziemiem — o umacnianie władzy ludowej.

Ukończył z wyróżnieniem Wyższą Szkołę Piechoty oraz Akademię Sztabu Generalnego im. gen. Karola Świerczewskiego. Był wykładowcą taktyki i służby sztabów, szefem zarządu akademii wojskowych i szkół oficerskich oraz zastępcą szefa Głównego Zarządu Wyszakolenia Bojowego. Dowodził 12 dywizją zmechanizowaną im. Armii Ludowej. W 1960 r. powołany został na stanowisko szefa Głównego Zarządu Politycznego WP, a w 1962 r. mianowany wiceministrem obrony narodowej. Od 1965 r. — szef Sztabu Gen. WP, od 1968 r. minister obrony narodowej. Od 1964 r. — członek KC PZPR, od 1971 r. — członek Biura Politycznego KC PZPR. Na IX Nadzwyczajnym Zjeździe PZPR ponownie wybrany go członkiem KC, a 19. 7. 81 r. członkiem Biura Politycznego. Na IV Plenum KC PZPR 18. 10 81 r. wybrany na I sekretarza KC PZPR.

Posel na Sejm PRL 11. 02. 1981 r. na posiedzeniu Sejmu powołany został na stanowisko prezesa Rady Ministrów z równocześnie zachowaniem teki ministra obrony narodowej. Przewodniczył Komisji do spraw Reformy Gospodarczej, Wiceprezes Rady Naczelnej ZBoWiD.

Odniesiony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I klasy, Krzyżem Waleczności, dwukrotnie Krzyżem Walecznych oraz innymi odznaczeniami polskimi i zagranicznymi.

Uchwała IV Plenum KC PZPR

Komitet Centralny PZPR a próbuje zawarte w referatach Biura Politycznego KC, rozwinąć i uzupełnić w dyskusji stanowisko wobec węzłowych problemów sytuacji politycznej i społeczno-gospodarczej kraju oraz zadań ideologicznej pracy partii.

Na swym IX Nadzwyczajnym Zjeździe Polska Zjednoczona Partia Robotnicza opracowała program wyjścia z kryzysu, otwierający nową perspektywę socjalistycznego rozwoju Polski. Stwarza on szansę głębokich reform w gospodarce na drodze i rozwoju socjalistycznej demokracji życia, potwierdzając linię porozumienia społecznego na gruncie konstytucyjnych zasad ustrojowych oraz międzynarodowych sojuszy.

Mimo wysiłków podejmowanych przez władze państwowe kraj nasz nadal znajduje się w niezwykle trudnej sytuacji. Oceny w tym przedmiocie za wartość w oświadczeniu Biura Politycznego z dnia 16 września br. są trafne i pozostają aktualne. Katastrofalny jest stan gospodarki kraju. W wyniku ostrego deficytu energii,

surowców i komponentów a także napięć, presji wywieranej na administrację gospodarczą oraz spadku dyscypliny, zakłady pracy nie wykorzystują w pełni posiadanych mocy produkcyjnych. Dochodzi do poważnych zakłóceń kooperacyjnych. Nastąpił poważny spadek produkcji i dochodu narodowego. Dalszemu rozstrojeniu ulega rynek. Zagrożone są materialne podstawy bytu i rodu. Maleje wiarygodność Polski wśród sojuszników i partnerów gospodarczych.

Bezpośrednio po IX Nadzwyczajnym Zjeździe PZPR przeciwnicy socjalizmu nasiliли brutalne ataki na partię i podjęli destrukcyjną akcję zmierzającą do uniemożliwienia realizacji jej programu. Wykorzystując niezadowolone społeczne, powstałe na tle sytuacji gospodarczej, zaczęli oni blokować antykrizysowe i reformatorskie posunięcia władz państwowych. Towarzyszy temu nasilenie propagandy antyradzieckiej, która godzi w najw

niejsze interesy państwa i narodu.

Gwałtowne ataki przeciwko naszej partii sprawiły, że powszechna aktywność mas członków kowskich towarzysząca przygotowaniu i obradom IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR nie została w pełni spożytkowana.

Jednocześnie Komitet Centralny stwierdza, że przyczyny niepowodzeń tkwią również w niekonsekwencji działania i braku stanowczości w egzekwowaniu decyzji władz partyjnych i państwowych. Metody realizacji generalnej linii politycznej stosowane dotychczas przez Biuro Polityczne i Sekretariat KC okazały się mało skuteczne.

1. Oceniając krytycznie dotychczasowy przebieg realizacji uchwał IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR oraz wyciągając wnioski z obecnej sytuacji społeczno-politycznej, Komitet Centralny uznaje za konieczne zadanie partii wyprowadzenie kraju z kryzysu. Jednym z najważniejszych

warunków realizacji tego zadania jest konsolidacja szeregów partii na gruncie statutu i programu.

2. Kierownicze organy partii winny przewodzić walce politycznej, narzuconej społeczeństwu przez przeciwników socjalizmu. Komitet Centralny PZPR zobowiązuje wszystkie instancje i organizacje partyjne do zdecydowanego przeciwstawienia się wszelkim formom działalności sił kontrrewolucyjnych zwłaszcza skierowanej przeciwko obronności kraju, naszym sojuszom międzynarodowym i ludowemu Wojsku Polskiemu. Należy też przeciwdziałać poczynaniom dezintegrującym ruch kombatancki. Konsekwentnie demaskować trzeba prawdziwe oblicze sił antysocjalistycznych, ich programy, metody działania i powiązania z międzynarodowymi ośrodkami ideologicznej walki przeciw socjalizmowi.

Wszystkie instancje i organizacje partyjne jak również organa władzy państwowej

sposób stanowczy winny przeciwstawiać się wszelkim przejawom propagandy antyradzieckiej. W tym celu należy także egzekwować w pełni postanowienia ustawy o kontroli publikacji i widowisk.

Komitet Centralny PZPR potępia bojówkarskie metody presji i nagonki przeciwko ludziom pracy, ze względu na ich przekonania, zobowiązując jednocześnie Biuro Polityczne KC, wszystkie instancje i organizacje partyjne a także właściwe organa państwowe do okazania skutecznej ochrony dostępnymi środkami prawnymi wszystkim, wobec których organizowane są brutalne ataki przeciwników socjalizmu.

W celu zapewnienia ładu i porządku publicznego, przeciwdziałania anarchizacji życia, organa państwowe MSW prowadzić będą zdecydowane działania, stanowiąc zwalczanie łamania prawa, stosowanie terroru moralnego i politycznego, kolportażu antypartyjnych wro

gich socjalizmowi ulotek i innych wydawnictw.

Ochrona spokojnego życia obywateli wymaga powszechnego a zarazem czynnego wsparcia przez społeczeństwo wysiłków Milicji Obywatelskiej Służby Bezpieczeństwa jak również działań innych organów państwowych.

W sytuacji istniejącego zagrożenia bytu narodu i bezpieczeństwa państwa Komitet Centralny uważa za niezbędne sięgnięcie przez najwyższe władze PRL w razie wyższej konieczności — do konstytucyjnych uprawnień do obrony najżywniejszych interesów narodu i państwa.

3. Kierownictwo „Solidarności” jednostronnie zlamalo porozumienia społeczne, usurpując sobie rolę siły nadrzędnej wobec wszystkich, dyktującej swą wolę społeczeństwu, Sejmowi i rządowi, organizacjom społecznym i instytucjom. W ten sposób kierownictwo „Solidarności” weszło na drogę sprzeczną z interesami narodu i państwa, przede wszystkim z interesami klasy robotniczej.

Dokończenie na str. 4

Kontrowersje wokół propozycji powołania Społecznej Rady Gospodarki Narodowej

Przyjęcie protokołu ustaleń zakończyło rozmowy rządu i „Solidarności”

(PAP) We wczesnych godzinach porannych w niedzielę 18 bm., zakończyła się trwająca od soboty ostatnia faza rozmów między zespołem roboczym Komitetu Rady Ministrów d/s Związków Zawodowych a grupą negocjacyjną Krajowej Komisji NSZZ „Solidarności”.

Rozmowy rozpoczęły się 15 bm. Przewodniczyli im ze strony rządowej minister finansów — Marian Krzak, a ze strony „Solidarności” — Grzegorz Palka. Tematyka rozmów obejmowała szeroki pakiet zagadnień gospodarczych, w tym kwestie zamrożenia cen detalicznych, problematykę reformy cen i systemu rekompensat, kwestię kontroli społecznej oraz zgłoszonego przez „Solidarności” projektu powołania Społecznej Rady Gospodarki Narodowej. Obrady dotyczyły także kwestii działań antykrizysowych, sprawy reformy gospodarczej oraz problematyki eksportu zwłaszcza żywności.

W piątek w ramach punktu obrad dotyczącego kontroli społecznej grupa negocjacyjna KK NSZZ „Solidarności” przedstawiła propozycję powołania społecznej rady gospodarki na rodowej. Uzasadniając konieczność powołania takiej rady, ciąża niezależnego od rządu twierdził się, że bez stworzenia społecznego organu nie da się rozwiązać problemów, z którymi boryka się kraj. Rada powinna współdziałać politykę gospodarczą i efektywnie wpływać na kształt reformy gospodarczej. Do jej kompetencji należałaby kontrola nad działaniami rządu oraz prawo zgłaszania weta co do jego błędnych decyzji. Rada powinna mieć też inicjatywę ustawodawczą, aby Sejm miał do wyboru różne projekty ustaw a nie tylko rządowy.

Rzecznik prasowy rządu przedstawił oświadczenie Komitetu Rady Ministrów d/s Związków Zawodowych dotyczące propozycji „Solidarności”. Komitet Rady Ministrów oznajmia, że tak sformułowanej koncepcji rady nie przyjmuje, ponieważ nie stanowi ona żadnej platformy współpracy z władzami państwa. Jest natomiast zamachem na strukturę państwa, zmierzającym w istocie rzeczy do obalenia istniejącego porządku konstytucyjnego i reguli ludowludowości, cofnięcia demokratycznych przemian jakie się dokonują i utworzenia w to miejsce totalitarnej dyktatury związku „Solidarności”.

Projekt przewiduje utworzenie niejakiegoś nad — rządu związkowego, któryby nieuchronnie władze państwa ożbił i ubezwłasnowolnił. Proponuje się poddanie wszelkich ogniw administracji pod kontrolę tego superzwiązku. Rada Ministrów nie miałaby funkcjonować i podejmować zgodnych ze swymi kompetencjami uchwał, gdyż każde postanowienie rządu nie podobające się tej wyłączonej związkowej i samorządowej radzie społecznej miałyby upadać, jeśli rada założy veto. Taki porządek sprawowania władzy przypominałby czasy, kiedy to liberalizm paraliżowało wszelkie poczynania państwa prowadząc je do rozkładu, który stał się główną przyczyną zniknięcia Polski z mapy Europy na ponad sto lat.

W związku z tym oświadczeniem grupa negocjacyjna „Solidarności” złożyła protest, w którym stwierdza się, że w oświadczeniu tym wypaczono istotę inicjatywy „Solidarności” zaś jego treść pełna jest bezzasadnych zarzutów i insynuacji.

W odpowiedzi minister M. Krzak złożył oświadczenie, podtrzymujące stanowisko Komitetu RM do Spraw Związków Zawodowych.

Na zakończenie obrad przyjęto protokół ustaleń. Ustalenia ze spotkania grupy negocjacyjnej KK NSZZ „Solidarności” z zespołem roboczym Komitetu Rady Mini-

strów d/s Związków Zawodowych w dniach 15, 16, 17 i 18 października 1981 r., w czasie którego omówiono:

1) problematykę cen:
a) stanowisko grupy negocjacyjnej KK w sprawie zamrożenia cen detalicznych,
b) propozycje dotyczące reformy cen i systemu rekompensat przedstawione przez zespół roboczy Komitetu RM d/s Związków Zawodowych,

2) problematykę kontroli społecznej i Społecznej Rady Gospodarki Narodowej,

3) program działań antykrizysowych:

a) działań krótkoterminowych, w tym spraw zaopatrzenia w żywność i system reglamentacji oraz spraw:
— wydobywania węgla,
— sprzedaży artykułów przemysłowych w powiązaniu ze skupem żywności,

b) poprawy sytuacji zaopatrzeniowej w niektórych województwach,

b) eksportu żywności,

c) działań długoterminowych,

4) sprawy reformy gospodarczej.

1) PROBLEMY CEN

a) zamrożenie cen detalicznych:

ustalono, że ceny detaliczne ulegają zamrożeniu do czasu uzgodnienia przez rząd ze związkiem programu i terminu zmian cen oraz systemu rekompensat w powiązaniu z reformą gospodarczą przyjmującą się orientacyjny okres uzgadniania na 4-6 tygodni.

Zamrożeniu nie podlegają ceny wolnorynkowe i sezonowe oraz ceny towarów i usług drobnej wytwórczości. Wzrost tych cen będzie uwzględniony wstecz w ramach rekompensaty z tytułu wzrostu kosztów utrzymania (tzw. dodatku drożyznianego) według ustalonego koszyka. Termin, zasady i wysokość rekompensat (dodatku drożyznianego) będą uzgodnione ze związkiem.

Zespół roboczy Komitetu d/s Związków Zawodowych stoi na stanowisku, że zamrożeniu i uzgodnieniu nie powinny podlegać ceny alkoholu, benzyny i artykułów luksusowych. Grupa negocjacyjna KK związku uważa, że również zmiany tych cen powinny być konsultowane ze związkiem. Grupa negocjacyjna nie zwróciła się do KK związku o rozpatrzenie wniosku strony rządowej w tym zakresie.

b) reforma cen i system rekompensat

Zespół roboczy Komitetu Rady Ministrów d/s Związków Zawodowych przedstawił do konsultacji projekt zmiany cen detalicznych żywności, opału i energii oraz systemu rekompensat celem przez konsultowania i zaopiniowania w ciągu 4-6 tygodni. Szczegółowe obliczenia (materiały robocze) Państwowa Komisja Cen przedstawi na wniosek związku.

Przed przekazaniem stanowiska związku nastąpi wymiana opinii na temat projektu pomiędzy państwem, komisją cen a związkiem. Strona rządowa wnosi, aby wymiana opinii nastąpiła w ciągu dwóch tygodni.

2) PROBLEMATYKA KONTROLI SPOŁECZNEJ I SPOŁECZNEJ RADY GOSPODARSTWA NARODOWEGO

a) sprawa Społecznej Rady Gospodarki Narodowej.

Grupa negocjacyjna KK związku poinformowała przedstawicieli rządu o inicjatywie powołania Społecznej Rady Gospodarki Narodowej jako niezależnego organu współkształtującego politykę wychodzenia z kryzysu i kierunku reformy gospodarczej oraz wskazała na nagłą potrzebę utworzenia takiej rady.

Zespół roboczy Komitetu Rady Ministrów d/s Związków Zawodowych ponownie przedstawił propozycję powo-

łania komisji mieszanej z udziałem przedstawicieli rządu oraz central działających w Polsce związków zawodowych. Zadaniem komisji mieszanej byłoby wypracowanie wspólnej polityki w podstawowych sprawach dla bytu społeczeństwa i określenia w trybie pilnym tych rozwiązań, które służyć będą poprawie zaopatrzenia ludności w podstawowe artykuły oraz działaniom antykrizysowym.

Obie strony postanowiły powołać grupę roboczą dla prze dyskusowania obu tych propozycji. Skład grupy roboczej zostanie określony w ciągu tygodnia.

b) problematyka kontroli społecznej.

Problemy kontroli społecznej zostaną omówione odrębnie na spotkaniu zespołu roboczego Komitetu Rady Ministrów d/s Związków Zawodowych oraz grupy negocjacyjnej KK związku.

3. PROGRAM DZIAŁAŃ ANTYKRIZYSOWYCH

a) działania krótkoterminowe.

Po omówieniu zagadnień działań antykrizysowych podjęto ustalenia w następujących sprawach:

● uzgodniono, że do dnia 21 października 1981 r. operacyjny sztab antykrizysowy zaproponuje prezydium KK NSZZ „Solidarności” termin i miejsce spotkania przedstawicieli związku z upoważnioną grupą roboczą w celu omówienia systemu plac w górnictwie węgla kamiennego i projektu modyfikacji uchwały nr 199/81 Rady Ministrów w taki sposób, aby zostały uwzględnione postulaty górników i zagwarantowane było zwiększenie wydobycia węgla kamiennego.

● grupa negocjacyjna KK związku ponownie przedstawiła wniosek wprowadzenia sprzedaży artykułów przemysłowych w powiązaniu ze skupem żywności. W związku z tym zespół roboczy Komitetu Rady Ministrów poinformował, że przez niektórych wojewódów zostały już podjęte działania zmierzające do uruchomienia takiej sprzedaży. W ciągu około dwóch tygodni próby te będą poddane ocenie i po zasięgnięciu opinii związków rolników zostaną sformułowane wnioski w sprawie rozszerzenia tego systemu. W celu zwiększenia produkcji maszyn, urządzeń i narzędzi dla rolnictwa ustalono, że dla tej produkcji priorytet dostaw surowców i materiałów.

● grupa negocjacyjna związku przedstawiła dramatyczną sytuację zaopatrzeniową w mięso w woj. skierniewickim (Żyrardów), w woj. piotrkowski (Tomazów) i innych oraz zażądała natychmiastowego porównania zaopatrzenia w mięso.

Zespół roboczy podzielał tę opinię o sytuacji, poinformował o głębokim spadku skupu, braku rezerw i w związku z tym o niemożliwości natychmiastowego zapewnienia wzrostu dostaw do poziomu wynikającego z ilości kartek na mięso. Poinformowano również o podjętych działaniach w celu poprawy zaopatrzenia w tych regionach.

Są to:

● dostawy niezbędnych surowców kulinarnych dla barów stołówek pracowników oraz dostosowanie godzin pracy tych placówek do potrzeb ludności

● przyspieszenie dostaw węgla i dóbr trwałego użytku do sprzedaży na rynku wewnętrznym poprzez powiązanie z dostawami żywności zwiększyć skup.

● dodatkowe dostawy ryb. Grupa negocjacyjna związku uważa te działania za opóźnione i wyzywa do maksymalnego ich przyspieszenia.

Zespół roboczy Komitetu Ra-

dy Ministrów d/s Związków Zawodowych stwierdził, że zostały one podjęte, jak tylko było to możliwe i zwrócił się do związku o współdziałanie w łagodzeniu napięcia w tych województwach.

b) eksport żywności

W toku spotkania zespół roboczy Komitetu Rady Ministrów d/s Związków Zawodowych przedstawił aktualną sytuację w handlu zagranicznym, a w szczególności znaczenie eksportu rolno-spożywczego dla bilansu płatniczego państwa, jak i finansowania importu tych artykułów.

Uzgodniono, że dla lepszego zapoznania związku z tą tematyką Ministerstwo Handlu Zagranicznego będzie przekazywało na życzenie KK dane i analizy importu i eksportu tych towarów. W przypadku operacji budzących zastrzeżenia z punktu widzenia interesu społecznego MHZ zapewni możliwość bezpośredniego ustalenia stanu faktycznego oraz udzieli informacji i pomocy upoważnionym przez KK przedstawicielom związku, w celu wyjaśnienia ewentualnych wątpliwości.

Jednocześnie postanowiono, że grupa negocjacyjna związku spowoduje zaprzestanie selektywnej blokady eksportu żywności w portach. Komitet RM d/s Związków Zawodowych poinformuje właściwe władze o osiągnięciu porozumienia w tej sprawie.

W celu rozszerzenia informacji dla społeczeństwa o eksporcie i imporcie żywności, podjęto zostaną w MHZ odpowiednie kroki dla szerokiego przedstawienia tej tematyki w środkach masowego przekazu.

c) działania długoterminowe

Ustalono, że na następnym spotkaniu grupy negocjacyjnej związku i zespołu roboczego Komitetu RM d/s Związków Zawodowych zostaną omówione projekty długoterminowych działań antykrizysowych dotyczących m. in.: konwersji gospodarki oraz metod zrównoważenia rynku, w tym zachęty do zwiększania wkładów oszczędnościowych, systemu przedpłat, pożyczki stabilizacyjnej oraz podatku wyrównawczego i podatku stabilizacyjnego.

4) SPRAWY REFORMY GOSPODARCZEJ

Grupa negocjacyjnej związku została w dniu 18 października br. przekazane przez pełnomocnika rządu d/s reformy gospodarczej projekty aktów prawnych związanych z reformą gospodarczą.

Grupa negocjacyjna stwierdziła, iż zapropionowany przez pełnomocnika rządu d/s reformy gospodarczej termin przedstawięcia stanowiska związku jest zbyt krótki i uniemożliwia konsultację w/w projektów z ogniwami związku. NSZZ „Solidarności” powinien mieć zagwarantowany realny wpływ na ostateczny kształt projektów — przed przekazaniem ich Sejmowi, co do tej pory — zdaniem związku — nie miało miejsca. Wymaga to 3-4 tygodni. Po tym terminie związek powinien mieć możliwość przeprowadzenia odpowiednich konsultacji i negocjacji z ministrem — pełnomocnikiem rządu d/s reformy gospodarczej.

Grupa negocjacyjna związku wyraziła również przekonanie, że utworzenie społecznej rady gospodarki narodowej usprawniłoby zasadniczo prace nad reformą gospodarczą.

Zespół roboczy Komitetu RM d/s Związków Zawodowych zwrócił się z apelem o maksymalne przyspieszenie konsultacji, gdyż uzgodnienie wyżej wymienionych dokumentów warunkuje możliwość wprowadzenia reformy w określonych terminach.

Eugeniusz Mielnicki przewodniczącym

Obrady i Zgromadzenia Przedstawicieli Branżowych Związków Zawodowych

(PAP) Uchwalenie założeń ideowo-programowych oraz określenie bieżących zadań, wybór nowych władz, a także zmiany w statucie — oto podstawowe cele rozpoczętego 16 bm. w Warszawie I Zgromadzenia Przedstawicieli Branżowych Związków Zawodowych. W spotkaniu, które obraduje pod hasłem „Klasowy ruch związkowy rzeczywisty obrońcą praw pracowniczych” biorą udział delegacje 24 związków branżowych.

Podczas obrad zgromadzenia przedstawiciele branżowych związków zawodowych, referat sprawozdawczy — programowy wygłosił Albin Szyszka. Podkreślił m. in. konieczność współdziałania ruchu zawodowego w rozwiązywaniu kwestii gospodarczych, problemów zarządzania i planowania, rozwijania demokracji. Następnie rozpoczęła się dyskusja plenarna.

Zabierający w niej głos — przedstawiciele poszczególnych związków branżowych — prezentują stanowisko swych organizacji wobec projektów dokumentów, jakie ma przyjąć zgromadzenie, a dotyczących założeń ideowo-politycznych związków branżowych i pro-

gramu ich działania w aktualnej sytuacji kraju. Zgłoszone są również propozycje modyfikacji statusu Komisji Porozumiewawczej Branżowych Związków Zawodowych. Proponuje się m. in. rozszerzenie formuły ruchu branżowego co odzwierciedlać ma zmianą dotychczasowej nazwy Komisji Porozumiewawczej na Ogólnopolską Komisję Współpracy Związków Zawodowych. W dyskusji wnioskuje się m. in. aby pracownikami komisji były wyłącznie osoby oddelegowane tam przez poszczególne związki i mające ich rekomendacje. W ten sposób można by zapobiec przejawom walk frakcyjnych w łonie ruchu branżowego.

W niedzielę przystąpiono do wyborów na przewodniczącego Ogólnopolskiej Komisji Współpracy Branżowych Związków Zawodowych.

Przewodniczącym Ogólnopolskiej Komisji Współpracy Branżowych Związków Zawodowych wybrany został Eugeniusz Mielnicki, przewodniczący Zarządu Głównego Niezależnego Samorządnego Związku Energetyków. W piątej turze wyborów uzyskał on wymagana większość głosów.

VIII Konkurs Winiawskiego

Zakończył się etap „prawdy”

INFORMACJA WŁASNA

Od piątku do niedzieli toczył się drugi etap VIII Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego. W auli UAM odbyło się sześć przesłuchań — popołudniowych i wieczornych na których jury i publiczność (w tej części turnieju wypełniająca już w komplecie widownię, a także specjalnie wyznaczone miejsca na estradzie) usłyszeli czternaście skrzypków z pięciu krajów. Etap ten utworzyła Polka Monika Urbaniak z Łodzi, a zamknęła wczoraj wieczorem — najmłodsza uczestniczka tegorocznej imprezy 18-letnia Kelko Urushihara przesunięta na koniec z powodu choroby. Kandydaci grali po cztery utwory (na skrzypce solo oraz z akompaniamentem fortepianu) następujących kompozytorów: B. Bartoka, G. Bacewicz, J. Martinon, S. Prokofiewa i I. Strawińskiego (z pozycji do wyboru, wśród których były też dzieła innych trzech twórców) H. Wieniawskiego, K. Szymanowskiego oraz dowolny.

Ta faza konkursu — nazywana często etapem „prawdy”

Pod wezwaniem oca Maksymiliana Kolbe

Konsekracja kościoła w Koninie

INFORMACJA WŁASNA

W minioną sobotę w Koninie w dziesiątą rocznicę beatyfikacji oca Maksymiliana Kolbe odbyła się konsekracja nowo wybudowanego kościoła pod jego wezwaniem. Uroczystą mszę celebrował ordynariusz diecezji włocławskiej ksiądz biskup Jan Zareba. W mszy uczestniczyli wszyscy sekretarze Episkopatu Polski ksiądz biskup Bronisław Dąbrowski.

ski oraz biskup pomocniczy diecezji włocławskiej ks. biskup Czesław Lewandowski. Obecna była liczna grupa byłych więźniów obozów koncentracyjnych z Franciszkiem Gajowniczkiem z którego ojciec Maksymilian Kolbe oddał życie w Oświęcimiu. Kościół jest bowiem pomnikiem pamięci wszystkich, którzy zginęli w obozach zagłady. (wg)

POGODA

„Poznańskie Biuro Prognoz Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej przewiduje zachmurzenie duże z większymi przejaśnieniami, okresami opady deszczu.

Temperatura maksymalna od 9 do 12 stopni, minimalna od 2 do 5 stopni.

W piątek o godz. 10 w Poznaniu zanotowano 4 stopnie, w Kaliszu 3, w Lesznie 6 stopni, w Pile 2 stopnie, ciśnienie 747,7 mm czyli 997 hPa.

Dzisiejszy serwis informacyjny pracował Józef Gołaszewski.

Sprostowanie

Tona buraków cukrowych w skpie kosztuje z transportem 3000 złotych, kwintal zatem złotych 300, a nie 30, jak podała błędnie autorka w sprostowaniu do artykułu z 15 bm. pt. „Najważniejsze sto dni buraka”. W wyliczeniu zabrakło zera, które pozmianie nie nie znaczy, w rzeczywistości jednak znaczy wiele. Przepraszamy.

GŁOS WIELKOPOLSKI — W wydawca: RSW „Prasa” — Książka — Rusz — Poznań ul. Grunwaldzka 19 Centrala telefoniczna 600 41 łączysz wszystkie działy Drukarnia — Poznańskie Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka ul. Zwierzyniecka 3 Nr indeksu 35028 P. 18

Sytuacja polityczna w kraju i węzłowe zadania partii w realizacji uchwał IX Zjazdu PZPR

Tezy referatu S. Kani

(PAP) IX Zjazd partii spotkał się z dobrym rezonansem społecznym. Przedstawiono realistyczną alternatywę organizacji życia społecznego i opowiadania kryzysu gospodarczego. Powstała wielka szansa ze spolenia w tym celu i pomnożenia wysiłków narodowych. Siły antysocjalistyczne z premedytacją zrealizowały plan podważenia znaczenia Zjazdu i jego uchwał, przeciwstawiając mu działania prowadzących do dezorientacji i chaosu, utrudniających konsolidację sił wólk partii do przezwyciężenia kryzysu.

— Na szeroka skalę rozwinęta została kampania antyradziecka. Komitet Centralny KPZR i rząd radziecki miały pełne podstawy do stanowczego protestu zawartego w znanym oświadczeniu przedstawionym naszej partii i rządowi.

— Nie ma oznak poprawy sytuacji gospodarczej: na wielu odcinkach pogłębia się trudność. Katastrofalny dla sto py życiowej i potencjału kraju spadek dochodu narodowego — w stosunku do 1977 r. o około 1/4 — nie ma precedensu w powojennej historii Europy. Trzeba się nadal liczyć z wielkimi trudnościami na rynku.

— Niezwykle szkodliwe następstwa w całokształcie życia go spodarczego wywołało wzmocnienie podwójnej płaszczyzny wykraczających poza możliwości podaży towarów. Widać też szkodliwe następstwa przedwczesnego i nieprzemyślanego wprowadzenia wolnych sobót. Negatywne skutki wymuszonych decyzji w kwestii wydobycia węgla odczuwają wszystkie dziedziny gospodarki.

— Prawicowy nurt „Solidarności” ciągle blokuje wszystkie kolejne posunięcia antykryzysowe władz. Wiele załóg daje się wciągać w akcje rujnujące i tak skrajnie osłabiona gospodarka. Najbardziej niebezpiecznym przykładem jest sprawa wydobycia węgla. Żadne względy i argumenty nie mogą usprawiedliwić hamowania wzrostu wydobywania w obliczu ogromnych potrzeb kraju i zagrożenia zbliżającej się zimy. Przewódca „Solidarności” przyjął linie pogłębiania kryzysu w celu stworzenia warunków do przejmowania władzy politycznej. Siły antysocjalistyczne dążą do realizacji swych politycznych celów postawili na katastrofę gospodarczą i rynkową. Wszyscy powinni mieć świadomość tego faktu, świadomość konieczności odwrócenia niebezpiecznego dla narodu biegu wydarzeń.

— Znaczącym wydarzeniem w życiu kraju był IX Zjazd „Solidarności”. W całości obrady zjazdu zostały zdominowane

przez zamiar podważenia konstytucyjnych podstaw ustroju. Świadczy to o otwartym dążeniu ekstremistów „Solidarności” do pogwałcenia porozumień społecznych, do przekształcenia „Solidarności” w opozycyjną organizację polityczną. Pod hasłem „Samorządność Rzeczypospolitej” zmierzają się do faktycznego obalenia socjalizmu w Polsce. „Solidarności” staje się głównym hamulcem socjalistycznej odnowy, głównym zagrożeniem dla stabilizacji państwa polskiego.

— W sferze ekonomicznej za główne pole walki z socjalistycznym ustrojem przyjęto specyficzną linię działania w sprawie samorządu pracowniczego i wymiany kadr kierowniczych na ludzi podborządkujących się ogniowi „Solidarności”, przy pozabawieniu partii wpływu na politykę kadrową.

— W sferze ideologicznej główne akcenty położono na negację dorobku Polski Ludowej. Pod hasłem „odkamywania historii” rozwijają się iatrycjelska kampania przeciw stosunkom polsko-radzieckim. Za jeden z frontów walki uznano funkcjonowanie środków masowego przekazu, podporządkowania ich swoim celom politycznym i ideologicznym. „Solidarności” będąc w swoim składzie robotnicza odwołuje się do 100-letnich tradycji polskiego ruchu robotniczego. Określa się potrzebę stworzenia frontu przeciwko PZPR jako organizacji rzekomo „nie tkwiącej w tradycji narodowej”. Dwastrzykrotny, powołany do życia przez KOR-em zmierzając do przejęcia pełnej kontroli nad „Solidarnością” i przekształcenia jej w opozycyjną partię polityczną.

— Przez swoje koncepcje kształtowania własnej między narodowej pozycji „Solidarności” i pozycji Polski w świecie „Solidarności” za sprawą jej kierowniczych gremiów, demonstrowała ideową przynależność do innego świata, do Zachodu. Taka koncepcja obca jest robotniczemu pogładowi i interesom, jest to droga do zębów Polski. Wszelkie działania prowadzące do naruszenia przyjaźni, współpracy i sojuszu z krajami socjalistycznymi, a przede wszystkim z ZSRR go dza bezpośrednio w fundamentalne interesy państwa i narodu. Są sprzeczne z elementarnym zdrowym rozsądkiem i humanistycznym samozachowawczym instynktem.

— W sprawach dotyczących podstaw bezpieczeństwa państwa i narodu dyskusji nie ma i być nie może. Tymczasem zjazd „Solidarności” poczynił sobie tak, jak gdyby sprawa przynależności Polski do wspól-

noty i sojuszu państw socjalistycznych była kwestią do dyskusji. Logika ustroju, jego wewnętrznej spójności i skuteczności działania nie zezwala na wprowadzenie do organizmu państwowego, do życia publicznego kraju systemów związanych z ideologicznie wrogim nam światem. Również i my nie możemy do tego dopuścić.

— Sytuacja kraju rodzi wielkie powinności partii. Pierwszą potrzebą jest realna ocena sytuacji. Oświadczanie Biura Politycznego w sprawie sytuacji po pierwszej turze zjazdu „Solidarności” stało się ważnym czynnikiem mobilizacji i zaradczym ujawnianiem się postaw i stanowisk. Większość organizacji przyjęła dokument jako płaszczyznę konsolidowania się partii wobec istotnych zagrożeń, jako hasło do ideowej i organizacyjnej mobilizacji. Ma my też niestety do czynienia ze zjawiskami wysoce niepokojącymi. Niektóre organizacje partijne wybrały wygodną pozycję wysuwania postulatów i udzielania rad: zarówno kierownictwu partii i rządowi, jak i „Solidarności”. Potawili się w niektórych organizacjach na wa, jakby odbita fala postulatów rozliczeniowych, chociaż odpowiedzialność partyni wobec winnych została już w prawie wszystkich sprawach wyciągnięta.

— Potrzebna jest szczególna wrażliwość i stanowczość przeciwdziałanie wszystkiemu, co godzi w zwartość i jedność partii. Pojawiające się tu i ówdzie hasło pilnego zwolnienia krajowej konferencji partyni jest szkodliwe i rozbiłajkie.

— Życie i praktyka politycznej walki dokonują weryfikacji szeregow. Nie musimy być partią 3-milionową. Potrzebny jest przegląd szeregow partyniowych po to by budować zamiary na rzeczywistych siłach partii. Wy daję się celowe przeprowadzenie wymian legitymacji partyniowych, które otrzymaliby po nownie ci towarzysze, którzy chcą aktywnie działać i walczyć o ideały partii.

— Wszystkie uchwały muszą być rodoimowane z trzeźwym uwzględnieniem realiów sił i możliwości. Potrzebny jest dziś całej partii wielki powszechny ruch na rzecz przeobrażenia uchwał i naszego programu w rzeczywistość społeczną.

— Wiele trudności w organizowaniu partyniowej działalności wynika z obecnego podziału administracyjnego kraju. Rozważmy celowość utworzenia rejonowych ogniw partyniowych

działania zwłaszcza dla organizacji ideologicznej pracy partii.

— Działania Biura Politycznego muszą być oparte na głębokiej analizie sytuacji i prognozy jej rozwoju. Brak zaufania paraliżuje partię od wewnątrz. Musimy ten stan przełamać jako jeden z warunków skuteczności naszych poczynań.

— Za pierwszoplanowe zadanie partii trzeba uznać przywrócenie funkcjonowania władzy. Państwo jest zagrożone zarówno od wewnątrz jak i na zewnątrz: osłabła jego pozycja na arenie międzynarodowej.

— Partia podjęła szereg inicjatyw zmierzających do wporowania niezbędnych zmian w istniejącym systemie państwowym. Istotne decyzje mające na celu konsekwentny rozwój socjalistycznej demokracji podjęła IX Zjazd. Dercze te są wielkie w życie. Rozwój demokracji nie może mieć w sobie wolności z anarchizacją, która licznymi przełamaniami ma my do czynienia. Musimy się im przeciwstawić. Najsukuteczniejszą obroną państwa musi być dziś troska o sprawne zaopiełnowanie działania wszystkich jego ogniw, o szybka, mądra i zaangażowana realizacja zadań, które ma do wykonania.

— Musimy bardziej uobecnić występować w obronie nieśli sznie atakowanych aktywistów partyniowych i kadr kierowniczych. Organy państwowe powinny rozwinąć ofensywne działania dla poszanowania prawa. Obowiązkiem wszystkich członków partii jest udzielenie nadejście pomocy.

— W najbliższym czasie walka o socjalistyczny charakter naszego państwa rozgrywać się będzie w zakładach pracy. Będzie to walka o socjalistyczny charakter przedsiębiorstwa na tle ustawy o przedsiębiorstwie państwowym i samorządzie pracowniczym. Troska o powołanie autentycznych samorządów, o właściwe i efektywne wdrażanie reformy gospodarczej w zakładach pracy to jeden z najważniejszych i najpilniejszych obowiązków instancji i organizacji partyniowych, to ich podstawowe zadanie partyniowe.

— Ważnym celem walki jest wydobyć kraj z głębokiego kryzysu, zapewnienie żywotnych interesów ludzi pracy. Powinniśmy rozważyć, czy do utrzymania dziś jest prawo do strajku? Czy na określony czas nie należałoby go dla wspólne go dobra ograniczyć? Czy Komitet Centralny nie powinien być inicjatorem koncepcji za-

wieszenia strajków na bardzo trudne miesiące jesienno-zimowe?

— Końcem życia politycznego jest w naszym kraju system trójpартijnego sojuszu PZPR, ZSL i SD. Musi on uzyskać daleko większe znaczenie. Partia jako rzecznik ogólnonarodowych interesów występuje z inicjatywą rozszerzenia formuły Frontu Jedności Narodu jako płaszczyzny narodowego porozumienia.

— Partia nie rości sobie prawa do monopolu na troskę o kraj. Generalną ofertę przy mierz kierujemy do wszystkich organizacji i środowisk społecznych. Warunek jest jeden i nieprzekraczalny: uznanie nienaruszalności fundamentalnych zasad socjalistycznego porządku konstytucyjnego, dbałość o sojusz wyznaczające miejsce Polski w świecie i współgwarantujące jej niepodległość, bezpieczeństwo, pokój byt.

— Polityka wyznawiana państwa nie ma charakteru koniunkturalnego i będzie kontynuowana. Dlatego z niepokojem odnosimy się do przejawów wykorzystywania uczuć religijnych i autorytetu kościoła do celów politycznych sprzecznych z interesami państwa.

— Stoimy na stanowisku, że przy rozwiązywaniu sprzeczności realnie występujących dziś w społeczeństwie główna metoda jest dialog i porozumienie. Metoda ta nie odnosi się i nie może się odnosić do wrogów socjalizmu. Przemyśle narodowe winno być szeroko otwarte dla wszystkich sił i obywateli, którzy chcą działać w ramach zasad konstytucyjnych. Dotyczy to również wszystkich związków zawodowych łącznie z „Solidarnością”.

— W sytuacji, która wydaje się być bez wyjścia musimy przyjąć jedyne założenie: dla narodu nie ma i nie może być sytuacji bez wyjścia. Każde rozwiązanie wymaga wzajemnej i wspólnej ceny. Nie wolno jedynie zapłacić ceny najwyższej. Na obecnym etapie stanowi to nasze podstawne historyczne, które można porównać do programu PPR i całego obozu demokratycznego, z którego wyrosła nowa Polska.

— Program IX Zjazdu PZPR wymaga skupienia wszystkich działań i myśli wokół spraw elementarnych dnia dzisiejszego i przyszłości. Program socjalistycznej odnowy nieśie szansę dla Polski. Czas w którym żyjemy stwarza jednakże wielkie zagrożenie dla socjalizmu i bytu narodowego. Dlatego też rząd powinien być wyposażony w prawo i

w zaufanie naszej partii i społeczeństwa do działań wszystkich środków jakie okażą się niezbędne dla obrony socjalizmu, dla przywrócenia porządku prawnego, dla zatrzymania destrukcyjnych procesów w gospodarce narodowej.

— Potrzebna jest wielka mobilizacja partii, instytucji państwowych i organizacji społecznych w celu przygotowania gospodarki do przetrwania okresu zimowego. Rządowy plan działania w okresie zimy stać się może impulsem konstruktywnego współdziałania na rzecz wyprowadzenia Polski z kryzysu. Na poparcie zasługuje inicjatywa rządu powołania wspólnie ze wszystkimi związkami zawodowymi komisji, której celem byłoby uzgodnienie konkretnych przedsięwzięć w sprawie wychodzenia z kryzysu.

— Proponujemy zrezygnować w okresie jesieni i zimy z wolnych sobót w przemyśle wydobywczym, szczególnie w górnictwie i tych przedsięwzięciach, którym można zapewnić dostawy surowców. Trzeba wprowadzić system szczególnego uprzywilejowania górników w takim zakresie w jakim stać państwo.

— Konieczne jest szybsze i bardziej odczuwalne ożywienie drobnej wtwórczości. Za opatrzenie rolnictwa w środki produkcji stanowi jedyną drogę odbudowy więzi ekonomicznej miasta i wsi. Trzeba kontynuować program reform. Mamy świadomość, że czas działa przeciw nam, jeśli nie zdążymy uruchomić energii społeczno-politycznej.

— Sytuacja w Polsce i sytuacja Polski ma wymiar europejski i globalny, stanowi istotny czynnik ogólnego rozwoju stosunków międzynarodowych, politycznych, ekonomicznych i wojskowych. Kryzys wystawia na niebezpieczną próbę wielką szansę socjalistycznej Polski w socjalistycznej wspólnoty. Jest szczególna odpowiedzialność naszej partii aby uwzględnić sojusznika pozycji Polski w socjalistycznej wspólnoty, co stanowi dziś główną gwarancję naszego bezpieczeństwa, niepodległości narodu i suwerenności państwa w obecnych granicach.

— Myślą przewodnią wszystkich naszych działań musi być nade wszystko obrona socjalizmu przed kontrrewolucyjnym zagrożeniem, ochrona bytu narodowego i kontynuacja linii porozumienia rozumianej jako orientacja na szereg przymierze wszystkich, którzy nie są przeciw socjalizmowi, którzy chcą działać na rzecz pomysłności naszej wspólnej ojczyzny.

Niektóre problemy i kierunki ideowo-wychowawczej działalności partii w obecnej sytuacji

Tezy referatu S. Olszowskiego

— Linie podziałów politycznych biegną dziś przez grupy zawodowe i społeczne, nawet przez rodziny; dla naszej partii ważnym problemem jest ich przezwyciężanie. Ofensywność stanowczość i konsekwencja muszą cechować wszystkich PZPR-owców na każdym szczeblu życia politycznego. Jedynym sposobem pracy jest żywa działalność wśród ludzi w wymogiem chwili jest historyczny nakaz walki. Jej kierunek to obrona socjalistycznego ustroju i państwa partii, wskazanie: demokracja odnowa socjalistyczna — tak anarchia — nie.

— Kluczowe znaczenie ma utrwalenie naszej przynależności we wspólnoty państw socjalistycznych. Łącząc nas wspólne cele w realizacji których kierujemy się uniwersalnymi prawidłowościami, opracowanymi teoretycznie przez naukę marksizmu-leninizmu.

PZPR jako partia poszukująca dla naszego kraju rozwiązań najlepiej odpowiadających specyfice jego warunków narodowych jest zarazem rzecznikiem uniwersalnych leninowskich zasad socjalizmu.

— Ludowe Wojsko Polskie rzetelnie spełniając swe zobowiązania w polityczno-obronnym Układzie Warszawskim, w istotny sposób potwierdza naszą sojuszniczą wiarygodność we wspólnoty socjalistycznej. Realizując funkcje wewnętrzne, ochronę konstytucyjnego ustroju politycznego państwa jest ważnym czynnikiem stabilizacji sytuacji w kraju.

— Z inicjatywą naszej partii została przygotowana i przyjęta ustawa o samorządzie pracowniczym. W samorządzie społecznym widzimy płaszczyznę współdziałania i współgospodarowania przez pracownika i obywatela oraz skuteczny śro-

dek przeciwdziałania schorzeniom biurokratycznym. Musimy zdecydowanie przeciwstawić się koncepcjom „Solidarności”, która hasło samorządu usiłuje obecnie wykorzystać do zainstalowania w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym struktur zwrotnych przeciwko socjalistycznemu państwu i konstytucyjnemu porządkowi prawnemu.

— Do najsilniejszych należy w naszym społeczeństwie poczucie sprawiedliwości i równości. Naruszenie ich w praktyce najdotkliwiej godziło w oczekiwania, osłabiało nadzieje związane z socjalizmem, rodziło sprzeciw ludzi pracy. Dziś chodzi o sprawiedliwe rozłożenie ciężarów kryzysu, o niwelowanie nadmiernej rozpiętości w poziomie materialnych

warunków życia. To założenie musi określać politykę płac i rekompensat, decydującą przy rozdziale środków i świadczeń społecznych.

— Stosownie do zasad moralnych i prawnych oraz społecznego poczucia sprawiedliwości tam, gdzie były ku temu podstawy, wyciągniemy konsekwencje wobec winowajców obecnego kryzysu. Wszystkie związane z tym sprawy będą zbadać do końca, znajdą rozstrzygnięcie zgodne z zasadami praworządności. Równocześnie powinniśmy bronić oskarżanych niesprawiedliwie a rozliczanie przeszłości nie może przesłonić konieczności przeciwstawienia się obecnemu rozplenieniu marnotrawstwa, nadużyć i przestępczości.

— Przedmiotem szczególnie

ostrej walki ideologicznej i politycznej jest świadomość historyczna narodu. Wykorzystując pominięcia i błędy w edukacji — w niezliczonych wy dawnictwach i wystąpieniach oskarża się naszą partię o „uniesienie naszej odrębności narodowej i narodowej kultury”. W sposób jawny podporządkowany celom walki o władzę, wbrew elementarnym faktom, deformuje się obraz dziejów najnowszych, przywołuje do życia dawno już skompromitowane legendy i mity historyczne. Szczególnie groźne są próby wprowadzenia do społecznego obiegu rzekomo nowego obrazu stosunków polsko-radzieckich fałszujących ich istotę.

— Partia nie może oddać i nie odda sprawy kształtowania świadomości historycznej narodu w ręce sił antysocjalistycznych i kontrrewolucyjnych lecz przyjmie walkę na tej

płaszczyźnie. Pilnym zadaniem historyków — marksistów są rzetelne, wszechstronne źródłowe badania nad zaniebawianymi dotychczas problemami dziejów narodu, które dzisiaj stały się przedmiotem politycznych manipulacji przeciwników socjalizmu. Należy w pełni ukazywać prawdziwy obraz dziejów, zwłaszcza najnowszych.

— Rozwój sytuacji w kraju wymaga, aby wszyscy obywatele w pełni zdawali sobie sprawę z jej dramatyzmu. W oświadczeniu Biura Politycznego z 16 września chodziło o po ważne, bez niedomówień, uświadomienie sytuacji i jej możliwych następstw. W trosce o spokój społeczny, o wyprowadzenie kraju z kryzysu Biuro Polityczne zwróciło się do wszystkich sił społecznych w Polsce, którym leżą na ser-

Dokończenie na str. 4

Leszczyńskie

* Zapowiedź poprawy zaopatrzenia * Odwołano strajk ostrzegawczy w Rawiczu

Pogarszające się z dnia na dzień zaopatrzenie w artykuły żywnościowe wywołało niepokój społeczny w województwie leszczyńskim. Szczególnie napięta sytuacja panowała — jak informowaliśmy we wtorek — we Wschowie i Rawiczu. W Rawiczu zapowiedziano w związku z tym na 16 października strajk ostrzegawczy. Wstępne rozmowy przedstawieli władze wojewódzkich związków z związkowcami nie przyniosły rozładowania napięcia; znalazły się w impasie.

W czwartek w Lesznie w sali Miejskiego Domu Kultury doszło do kolejnego spotkania władz administracyjnych województwa, reprezentowanych przez dwóch wicewojewodów oraz dyrektorów jednostek gospodarczych — handlowych i produkcyjnych z Zarząd Regionu i przewodniczącymi komisji zakładowych NSZZ „Solidarność” z terenu województwa leszczyńskiego.

Rozmowy przeciągnęły się do późnych godzin wieczornych. W gorącej, niekiedy bardzo burzliwej dyskusji poruszono szereg problemów żywnościowych, w szczególności — dozwolającego wszystkim fatalnego zaopatrzenia w artykuły żywnościowe. Bardzo krytycznie oceniano pracę handlu zgłaszając szczególnie wiele zastrzeżeń wobec funkcjonującego systemu reglamentacji. Dawano liczne przykłady niedowładu w działalności handlu i zakładów wytwarzających żywność. Domagano się stanowczo radykalnej poprawy zaopatrzenia, sięgając tak że w niektórych przypadkach do groźby strajku.

Przedstawiciele władz wojewódzkich, podpisując na zakończenie rozmów porozumienie zobowiązali się do poprawy sytuacji zaopatrzeniowej w regionie, usprawnienia systemu reglamentacji i organizacji pracy przedsiębiorstw handlowych.

Tego samego dnia, w późnych godzinach wieczornych, obradował Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” w obecności przewodniczących komisji zakładowych. Podjęto uchwałę odwołującą zapowiedziany na piątek (16 października) dwugodzinny strajk ostrzegawczy w rawickich zakładach pracy. Podtrzymano natomiast w Rawiczu pogotowie strajkowe, przy — jak to określono — moralnym wsparciu całego regionu. Czy przerodzi się w strajk właściwy — zdecydować 21 października na kolejnym posiedzeniu Zarządu Regionu, po konsultacjach z komisjami zakładowymi. Decyzję uzależnią się od zapowiedzianej przez władze poprawy sytuacji zaopatrzeniowej.

Jak poinformował Marian Piel, członek Zarządu Regionu, załogi rawickich zakładów podporządkowały się uchwale Zarządu Regionu i odwołały zapowiedziany na piątek strajk ostrzegawczy. (ar)

Konin

Od środy stan gotowości strajkowej?

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” w Koninie podjął uchwale o ogłoszeniu z dniem 21 października stanu gotowości strajkowej w regionie. Ma to być forma poparcia następujących żądań: natychmiastowego podjęcia rozmów przedstawicieli władz administracyjnych, upoważnionych do bezzwłocznej realizacji decyzji sprzyjających poprawie zaopatrzenia oraz przyjazdu komisji rządowej posiadającej pełnomocnictwa do przekazania na cele społeczne budowanego gmachu KW MO w Koninie.

Przerwanie akcji protestacyjnej, bądź jej nasilenie, uzależnią się od wyniku rozmów. (woj)

Międzynarodowa wystawa psów

24 i 25 października na terenach targowych w Poznaniu odbędzie się XVII Międzynarodowa Wystawa Psów Rasowych. Organizuje ją poznański oddział Związku Kynologicznego w Polsce. Zarazem — po raz drugi w naszym mieście — urządzony zostanie pokaz kota rasowego, najpiękniejsze okazy przedstawia hodowcy z NRD i Polski. (e)

PAŹDZIERNIK	Piotra Ziemiowita
19	
Wnieszczęście	Słońce: 6.22—16.51

TEATRY
OSZAN
TEATR „MASKI” (al. Stalnatrak 26) — g. 19 „Zmienić” (Teatr MAJA).

KINA
GÓRA ŚL.: „Z przemyśleniem oka” (fr.), „Szatan z VII klasy” (pol.).
KALISZ Sylrena: „Nosferatu — wampir” (RFN), „Obrona sycylijska” (radz.).
KONIN Górnik: „Trzej strażnicy” (radz.).
KOŚCIAN: „Gorące polowanie” (jap.).
KROTOSZYN: „Miłostka edukacyjna Walentego” (fr.).
LESZNO: „Kolumna Trajana”

RADIO
PROGRAM I: 6 Sygnały dnia; 9 Cztery pory roku; 11.05 Rep. z VIII Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego w Poznaniu; 11.45 Tu Radio Kierowców; 12.25 Pleśni staroświeckie; 12.45 Rolniczy kwadrans; 13.05 Studio „Gama”; 15.05 Popołudniowe dzwony i chłopców; 15.30 Studio relaks; 15.35 Co jest grane? — muzyczna niespodzianka; 15.55 Pięć minut o kulturze; 16 Muzyka i Aktualności; 16.30 No

Poznańskie

Butla częściej bez gazu niż pełna

Wśród mieszkańców Poznania (a wiele wskazuje, że i innych województw), korzystających z gazu płynnego, zaczyna upowszechniać się pogląd, że nie mieć butli, to duże zmartwienie ale gdy się ją ma, to zmartwienie wcale nie mija. Cóż bowiem z tego, że jest butla, skoro — jak niektórzy obliczają — większa część roku bywa pusta. Nawet przesadna oszczędność gazu niewiele daje, bo gdy się wyczerpie i tak trzeba swoje odczekać, chcąc mieć butlę znowu pełną.

W Poznaniu systematycznie wydłuża się okres, upływający od złożenia zamówienia do jego realizacji. Wymownym tego przykładem jest zaopatrzenie odbiorców gazu w gminie Czarniejewo. Jeszcze rok temu z kawałkiem butle wymieniano tam po upływie maksymalnie miesiąca. Od początku bieżącego roku termin ten wydłużył się do 8 tygodni, a od niedawna rzadkością nie jest już nawet 10-tygodniowy.

700-lecie zachęca do pracy

Najstarsza wzmianka w źródłach historycznych o Kępnie (Kalskie) pochodzi z roku 1282. Wówczas to książę wielkopolski Przemysław II otrzymał od Mściwoja, księcia pomorskiego, Pomorzanie jako darowiznę. Aktu przekazania dokonano właśnie w Kępnie. Miasto spochyliło się do obchodów 700-lecia.

Jak zwykle, tego typu jubileusz mobilizuje do pracy. Jej efektemi mają być m.in. nowe osiedle mieszkaniowe, park, przedszkole, odnowione śródmieście. Roboty trwają, widoczne są pierwsze zmiany.

Kontrastów w Kępnie nie brakuje. Jeszcze w latach sześćdziesiątych należało do schyłkowych miast, dziś najczystsze jest na osiedlach domków jednorodzinnych. Chłuba pozostań ośrodek sportowo-rekreacyjny, zbudowany w czynie społecznym przed kilku laty, pielegnowany należycie. (ewi)

„Duży Lotek”

I LOSOWANIE
1, 25, 27, 28, 43, 44 dod. 4
II LOSOWANIE
5, 9, 20, 24, 34, 36
Lofówka banderoli 1789

Rabunek pod semaforem

W tym miejscu pociągi często przystają, zatrzymywane stosownymi znakami semafora. Nie zdarzyło się jednak, by był to moment dogodny do rabunku. Do niego zaś doszło właśnie podczas postoju pociągu towarowego pod semaforem przed stacją Mokry niedaleko Krzyża (Polskie). Złodziei skusiła zawartość jednego z wagonów, transportującego zboże.

Wszystko potoczyło się w błyskawicznym tempie, jakby realizowano od dawna obmyślany plan. Ziarna szybko uwyłało z wagonu i dopiero

gdy pociąg ruszył, rabusie zostali spłoszeni. Ich czyn krótko jednak nie był dostrzeżony. Zorientowawszy się w kradzieży, kolejarze podnieśli alarm. Do działań wkroczyła także milicja i po kilku godzinach amatorów państwowego mienia udało się złapać. Byli nimi trzej pracownicy nadleśnictwa Wronki — Andrzej G., Marian K. i Jan W., którzy ukradli razem 1350 kg zboża. Sprawę prowadzi obecnie Prokuratura Rejonowa w Trzciance.

A więc jeszcze jedno potwierdzenie porzekadła, że kradzieże nie tuczy. (bop)

Wieńce w miejscach pamięci narodowej

W sobotę w Lesznie staraniem działaczy ZBoWiD, ZSMP ZHP, „Wici” oraz funkcjonariuszy MO — zorganizowano „spotkanie pokoleń” dla uczczenia rocznicy polskiego września oraz świąt ludowego Wojska Polskiego i milicji. Kilkuś uczestników — młodzież i kombatanów — przemierzało ulicami miasta, składając wieńce w miejscach pamięci narodowej. m. in. pod pomnikiem Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Spotkanie zakończył wiec w sali „Metalblastu” w czasie którego wysłuchano okolicznościowej gawędy. (ar)

CO W PRASIE

W „KULTURZE” — „Samorząd czwartej generacji” — relacja Michała Mońki z wyborów samorządu robotniczego w Fabryce Wyrobów Precyzyjnych im. K. Świerczewskiego w Warszawie. Publikacja oparta jest na wypowiedziach kilku działaczy samorządu.

W „LITERATURZE” — Stanisław Ralno w artykule „Kryzys socjalizmu — ale jakiego?” analizuje zmiany zachodzące w naszym kraju, a w uwagach końcowych pisze, że przejście od socjalizmu biurokratycznego do socjalizmu niebiurokratycznego jest ruchem wewnątrz formacji socjalistycznej, a więc nie jest klęską tej formacji, lecz potwierdzeniem jej historycznej mocy i trwałości.

W „TYGODNIKU SOLIDARNOSCI” — poświęconym w całości obradom i wynikom I Krajowego Zjazdu Delegatów w Gdańsku — załącznik w postaci pełnego tekstu programu NSZZ „Solidarność” uchwalonego przez tenże zjazd.

W Ujściu obradowała „Solidarność” przemysłu szklarskiego

Zjazd, który niewiele dał

W Hucie Szkła w Ujściu przez dwa dni reprezentanci prawie 45 000 członków NSZZ „Solidarność” zrzeszonych w Krajowej Komisji Koordynacyjnej Przemysłu Szklarskiego debatowali nad problemami swej branży. Był to kolejny — ósmy — zjazd, który w odczuciu jego uczestników niczego nie załatwił.

Dyskusja zamiast skoncentrować się na problemach ważnych — tak jak to zakładano — reformie gospodarczej samorządności, oscyłowala wokół spraw drugo- lub trzeciorzędnych, często błahych. Z tego też względu zjazd zakończył się prawie całkowitym fiaskiem. Nie załatwiono spraw podstawowych dla branży, a więc zasad funkcjonowania nowego (zamiast ulegających likwidacji kombinatów i zjednoczenia „Vitrocer”) — organizmu koordynującego — Zrzeszenia Producentów Szkła. Tymczasem moment wejścia w życie reformy gospodarczej blisko. Jedyne co udało się ustalić to niektóre problemy funkcjonowania komisji zakładowych, ich udziału w rozwiązywaniu



Na zdjęciu: fragment sali obrad. Fot. „Głos” — R. Królak

bardzo trudnych warunków pracy i bhp w przemyśle szklarskim. Przyjęto także tematykę, którą powinno załatwić Prezydium Krajowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” Przemysłu Szklarskiego do następnego zjazdu, aby mogły na nim zapadnąć konkretne ustalenia. (wis)

Nowa szansa klubów prasy i książki

Od wielu lat słyszy się alarmujące głosy o zanikaniu aktywności artystycznej środowiska wiejskiego, o coraz mniejszych jego możliwościach korzystania z dóbr kultury. Do głównych przyczyn takiego stanu rzeczy zwykło się zaliczać brak odpowiedniej kadry instruktorskiej oraz opanięty na prowadzenie działalności kulturalno-oświatowej.

Ostatnio, w tak trudnym dla kraju i jego kultury okresie, Zarząd Główny RSW „Prasa-Książka-Ruch” podjął ważną decyzję,

kłosa może napawać optymizmem. Decyzja ta dotyczy zatrudnienia animatorów życia kulturalno-oświatowego części klubów prasy i książki. Ustanowienie przez RSW funduszu na ten cel niewątpliwie zaktywizuje nauczycieli, bibliotekarzy, twórców ludowych i innych przedstawicieli tzw. inteligencji wiejskiej, a nadto zweryfikowanych instruktorów teatralnych, muzycznych i innych mieszkańców w mieście.

Dotychczas wiele zespołów czy kół zainteresowanych prowadzonych było przez osoby posiadające więcej pasji niż kwalifikacji, to znaczy przez gospodarzy klubów i społeczności. Trudno nie docenić ich pracy, ale rozwoju kultury na wsi nie można opierać tylko na spontaniczności. Dobrze byłoby, gdyby pasja pozostała, a umiejętności wzrosły. (zbr)

stość jest taka, że nie budujemy ani mieszkań, ani domków.

W „PRAWIE I ŻYCIU” — Joanna Konieczna rozmawia z prof. dr. hab. Kazimierzem Doktorem, kierownikiem Zakładu Socjologii Organizacji Instytutu Filozofii i Socjologii PAN. Tytuł wywiadu: „Nie ma stereotypu władzy”.

W „KIERUNKACH” — „Tlen dla reformy” — dialog Kazimierza Kani z prof. dr. hab. Wiktorem Bonieckim, dyrektorem Instytutu Ekonomii Politycznej AE w Krakowie. Na jedno z pytań dzień nikaż profesor odpowiada: „Za granicą byłem ostatnio przed 20 laty. Nie będę wystawał w kolejkach po paszport i uprawiał kultu Wielkiej Pieczęci. Jako obywatel, profesor powinienem mieć paszport w domu, albo w sejfie mojej uczelni. Wybieranie paszportu, trawienie czasu i energii narusza moje prawa konstytucyjne”.

W „ARGUMENTACH” — Zdobych Kozik zamieszcza publikację z okazji czterdziestolecia polskiego Października. Stwierdza on m. in. że dzisiaj, po 25 latach, różne są spojrzenia na Październik 1956, ale byłoby źle z tej odległej perspektywy nie dostrzegać tego co trwałe w rozwój Polski Ludowej wniósł tamten październik.

LEKTOR

Rep. pt. „Zabawa w zielono”; 17.05 Muzyka pocztą UKF; 17.40 Wszystkie drogi prowadzą do Nashville; 18.10 Polityka dla wszystkich; 18.25 Czas relaksu; 19.00 w wyd. dżw. — Iwan Turceniow; 19.35 Opera tygodnia; — G. Verdi; 19.50 „Duch nie spada z nieba” — odc. książki; 20.00 mi nut na godzinę; 21.00 W kregu Paderelewskiego; 22.05 Spiewa Bobby Bare; 22.15 Trzy kwadransy jazzu; 23.00 „Madziarski ugor” — wiersze E. Ady; 23.05 Między dniem a snem.	1 kultur- europejskiej”; 16.30 — Dziennik; 17.00 — „Zwierzytnie”; 17.25 — „Ile jest życia” (4) „Nauka chodzenia” — serial społeczno- obyczajowy; 18.20 — Skarbiec; 18.50 — Dobranoc; 19.00 — „Przygody pana Micka”; (7) — „Tajemnica Azji”; 19.30 — Dziennik; 20.15 — Teatr Telewizji — F. Hochwaelder — „Oskarżyciel publiczny”; 21.55 — Program publicystyczny; 22.30 — Dziennik.	18.25 — „Madryt wczoraj i dziś”; 19.00 — Teleskop; 19.30 — Dziennik; 20.00 — Spiewa Maria Jimenez; 20.10 — „Przewodnik po Hiszpanii”; 20.30 — „Flamenco” — popularny taniec; 20.35 — „Hiszpańskie przeobrażenia”; 21.00 — „Mocedades” — występ zespołu z Barcelony; 21.20 — „Espana 82” — przygotowania do mistrzostw świata w piłce nożnej; 21.35 — 24 godziny; 21.45 — „Gdyby kamienie mogły mówić” — poetycka etiuda filmowa; 22.15 — „Aplauso” — program rozrywkowy.
PROGRAM IV (aud. lokalne Poznania): 6.45—8 Radioexpress; 12.05 Czas dobrych gospodarzy; 17.00 Radioexpress; 17.10 Aud. sportowa; 17.15 Stereo: Rytm 81; 17.40 Rozmowa dnia; 17.50 Stereo: Audycja muzyczna — „Co jest grane”; 18.35 Bajka dla dzieci; 18.40 Co jutro?	PROGRAM II 18.20 — Wieczór hiszpański w Telewizji Polskiej;	
PROGRAM I 15.55 — NURT — Cywilizacja i kultura współczesna — „Naukowy i techniczny rozwój cywilizacji		

GŁOS WIELKOPOLSKI redaktorzy w województwach
KALISZ: Zofia Pacowicka ul. Kozmierzowska 4 tel 736-89
KONIN: Wojciech Plutowski, pl. PZPR 1, tel 266-67
LESZNO: Andrzej Rutelski ul. Słowacka 38 tel 61-61
PIŁA: Władysław Wronski ul. Okrzei 7a tel 43-56

Uchwała IV Plenum KC PZPR

Dokończenie ze str. 1

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej domaga się od kierownictwa „Solidarności”:

● poszanowania Konstytucji PRL i obowiązującego porządku prawnego;

● odcięcia się od poczynania wrogów socjalizmu;

● natychmiastowego wstrzymania się od akcji strajkowych;

● konstruktywnego podejścia do rządowego programu przezwyciężenia kryzysu gospodarczego i współuczestnictwa w jego realizacji, w tym podjęcia współpracy w ramach komisji mieszannej przedstawicieli rządu i wszystkich związków zawodowych;

● uznania, w praktycznym działaniu, sojuszu z krajami socjalistycznymi i przeciwstawienia się kampanii antyradzieckiej;

● respektowania wymogów bezpieczeństwa państwa.

Opowiadając się za linią dialogu porozumienia i współpracy Komitet Centralny uznaje za konieczne i pilne podjęcie negocjacji porozumienia zawartych między rządem i związkami zawodowymi celem konstruktywnego rozstrzygnięcia spornych problemów i wypracowania pozytywnej platformy współdziałania w najżywniejszych dla kraju sprawach, we wszystkich kwestiach dotyczących rzeczywistych potrzeb i interesów ludzi pracy.

4. Komitet Centralny PZPR wysuwa ideę porozumienia wszystkich sił patriotycznych, stojących na gruncie fundamentalnych zasad ustroju PRL, międzynarodowych sojuszy naszego kraju, pokojowego rozwiązywania wszystkich problemów państwa i społeczeństwa. Klasowa podstawa takiego porozumienia jest sojusz robotniczo-chłopski, którego umacnianie i wypełnianie żywa treścią stanowi obojętnie całość partii.

Front narodowego porozumienia i współpracy powinien być szeroko otwarty dla wszystkich, którzy nie są przeciwni socjalizmowi, którzy chcą aktywnie działać na rzecz ratowania ojczyzny.

5. Komitet Centralny PZPR uznaje za niezbędne przyspieszenie i zwiększenie skuteczności realizacji rządowego programu wyjścia z kryzysu i stabilizowania gospodarki.

W obliczu nadchodzącej zimy administracja państwowa i gospodarcza winny skupić maksimum wysiłków, pożytkować wszystkie inicjatywy i rozwinąć działania zmierzające do:

● zwiększenia wydobycia surowców, a przede wszystkim węgla, m. in. poprzez utrzymanie zasady wyższego wynagrodzenia za pracę w wolne soboty, szczególnie uprzywilejowanie w dziedzinie zaopatrzenia górników w żywność oraz inne artykuły; towary, których temu muszą kroki zmierzające do zlikwidowania bojkotu lub wręcz sabotażu wydobycia węgla w wolne soboty;

● ujednolicenia i poprawy funkcjonowania systemu reglamentacji towarów w oparciu o uprzednio sporządzone szczegółowe bilanse żywnościowe;

● zaopatrzenie ludności w opał;

● zaopatrzenie rolnictwa w węgiel, energię elektryczną i paliwo kosztem zmniejszenia ilości samochodów służbowych, a nawet ograniczenia materiałów pędnych dla właścicieli samochodów osobowych;

● sporządzenia do dnia 15 listopada br. bilansu potrzeb i ich pokrycia na węgiel oraz podania go do wiadomości społeczeństwa;

● wydatnej poprawy funkcjonowania transportu kolejowego, jak również komunikacji miejskiej, głównie poprzez zwiększenie dostaw części zamiennych, opon i akumulatorów;

● poprawy zaopatrzenia uśpołecznionej służby zdrowia w leki, sprzęt i środki higieny;

Komitet Centralny PZPR zwraca się do wszystkich załóg kolektywów pracowniczych, o uznanie tych przedsięwzięć w chwili obecnej za priorytetowe, o ich aktywne poparcie i zaangażowaną realizację.

6. Biorąc pod uwagę, iż okres zimy może stwarzać zagrożenie bytu społeczeństwa Komitet Centralny PZPR zwraca się do wszystkich załóg, do całej klasy robotniczej o podejmowanie pracy w wolne soboty wszędzie tam, gdzie pozwala na to zaopatrzenie w materiały i surowce lub w zamian za inny dzień wolny w tygodniu, jeśli w pozostałych dniach wystąpią ograniczenia dostaw energii elektrycznej.

Komitet Centralny PZPR uważa, że w aktualnej, dramatycznej sytuacji gospodarczej kraju rząd oraz Klub Poselski PZPR winny podjąć natychmiast w Sejmie inicjatywę zmierzającą do czasowego zawieszenia prawa do strajku. Komitet Centralny zwraca się do wszystkich załóg o poparcie tego stanowiska.

7. W celu przywrócenia więzi ekonomicznej między miastem i wsią rząd winien niezwłocznie opracować, przedstawić społeczeństwu oraz uruchomić doraźny program — na okres kilku najbliższych miesięcy — pobudzający wzrost skupu w zamian za artykuły i towary nawet kosztem innych sektorów życia gospodarczego, a także konsekwentnie egzekwować realizację programu wydatnego wzrostu produkcji niezbędnych środków dla wszystkich sektorów rolnictwa drogą odpowiedniego zwiększenia nakładów i przekształcenie obecnej struktury przemysłu na korzyść gospodarki żywnościowej.

8. Komitet Centralny stwierdza, że zgodnie z uchwałą IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR osoby, na których spoczywa szczególna odpowiedzialność za doprowadzenie kraju do kryzysu poniosły konsekwencje polityczne.

Jednocześnie z tym Komitet Centralny uznaje za niezbędne, aby Prokuratura Generalna zakończyła do 31 grudnia br. wszystkie toczące się dochodzenia, a także spowodowała szybko przeprowadzenie tych, które zostaną wszczęte wobec osób winnych nadużyć, zajmujących w przeszłości stanowiska kierownicze. Takie postępowanie jest zgodne z zasadą, że za błędy popełnione w kierowaniu życiem politycznym i gospodarczym należy stosować odpowiedzialność polityczną i służbową, natomiast za nadużywanie stanowisk dla osiągnięcia korzyści osobistych i inne przestępstwa popospolite ponosi się odpowiedzialność karną niezależnie od pełnionych funkcji.

9. Konfrontacja ideologiczna wymaga jednoznacznego samookreślenia się ideowego członków partii. W sferze ideologii pojęcia pryncypialności i bezkompromisowości nabierają dziś szczególnej wymowy. Stają się podstawowym a zarazem nieodzownym warunkiem ideowej i politycznej tożsamości partii. Kto sprzeniewierza się jej ideowym zasadom, dając temu publiczny wyraz, opowiada się tym samym przeciw

ko partii, stawia się faktycznie poza jej szeregami. Komitet Centralny oczekuje od wszystkich członków partii aktywnego, tak jak to przewiduje statut, reprezentowania jej linii we wszystkich środowiskach, w których działają.

Komitet Centralny uważa za konieczne jednoznaczne określenie swego stanowiska politycznego przez aktywną partijną, kadrową kierowniczą instytucję państwową przez członków władz partyjnych wszystkich szczebli należących do „Solidarności”. Komitet Centralny przyjmuje do wiadomości deklarację szeregów członków KC o wystąpieniu z NSZZ „Solidarność”.

10. Komitet Centralny uznaje za konieczne podjęcie przez partię szerokiej ofensywy ideowo-politycznej. Ważna broń partii w walce o socjalistyczną świadomość społeczeństwa są środki informacji i propagandy. Prasę partyjną bezwzględnie obowiązywać musi ideaowe kryteria marksizmu-leninizmu. Komitet Centralny zobowiązuje Biuro Polityczne i Sekretariat KC do podjęcia niezbędnych kroków dla umocnienia partyjnego kierownictwa środkami masowej informacji i propagandy. Organizacje partyjne w prasie, radio, telewizji i wydawnictwach muszą uczynić wszystko, by zagwarantować wpływ partii na treści informacyjno-propagandowe.

Niezbędne jest również rozwinięcie systemu pracy ideologicznej wewnątrz partii, a w szczególności:

● ożywienie badań naukowych nad kluczowymi problemami obecnej fazy rozwoju społeczeństwa polskiego i stworzenie ścisłej więzi między rozwojem teorii marksistowskiej a praktyką polityczną, w związku z tym Komitet Centralny uznaje za uzasadnioną propozycję zwołania ogólnopolskiej konferencji ideologicznej.

● wdrożenie zmodyfikowanego systemu pracy szkoleniowej, której główną funkcją powinno być upowszechnienie znajomości teorii marksizmu-leninizmu oraz marksistowskiej analizy współczesnej rzeczywistości społeczno-politycznej i gospodarczej.

● zasadnicze usprawnienie obiegu informacji wewnątrzpartyjnej, powołanie w tym celu odpowiedniej agencji prasowo-informacyjnej oraz wydzielenie niezbędnych zespołów w strukturze aparatu partii.

Cały system pracy ideologicznej w partii służyć powinien kształtowaniu zdolności do prowadzenia żywego dialogu z ludźmi pracy, umiejętności aktywnej obrony polityki partii i zdobywania dla niej społecznej poparcia, odradzań niu zdolności do działań agitacyjnych.

Komitet Centralny PZPR zobowiązuje Biuro Polityczne, Sekretariat oraz Komisję Ideologiczną KC do przyjęcia szczegółowych założeń nowego systemu ideologicznej pracy partii.

11. Komitet Centralny zobowiązuje Biuro Polityczne i Sekretariat KC do przedstawienia na następnym posiedzeniu plenarnym informacji o przebiegu realizacji uchwał IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR oraz o wykonaniu niniejszej uchwały.

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Warszawa, 18 października 1981 r.

ministracji i zarządzaniu — wskazując, że wprowadzenie działalności ideowo-wychowawczej partii jest rzeczą bardzo ważną, lecz obecnie bynajmniej nie pierwszoplanową.

Wiele słów krytyki padło pod adresem rządu i administracji państwowej, których dotychczasowe działanie — w ocenie niektórych mówców — nie gwarantuje szybkiego wyjścia z kryzysu. Z trybuny plenum padł apel do premiera o usunięcie z rządu i administracji terenowej ludzi niegodnych i zastąpienie ich tymi, którzy zagwarantują ustanowienie w Polsce władzy silnej swą mądrością i gwarantującej wyjście z obecnego kryzysu.

PRACOWNICY POSZUKIWANI

POZNAŃSKA FABRYKA ŁOŻYSK TOCZNYCH w Poznaniu, ul. Krańcowa 9 — zatrudni: mężczyzn i kobiety do bezpośredniej produkcji — warunek ukończenia 18 lat, na stanowiska:

- TOKARZY automatów.
- SZLIFIERZY automatów.
- KOWALI matrycowych (tylko mężczyzn),

ponadto

- MURARZY.
- WARTOWNIKÓW do Straży Przemysłowej.

Warunki pracy do uzgodnienia w zakładzie w Dziale Kadr, pok. nr 3.

Dla zamiejscowych gwarantujemy kwatery prywatne, w późniejszym terminie możliwość zamieszkania w hotelu robotniczym. 2616-K1

SPÓŁDZIELNIA INWALIDÓW „METAŁOWIEC” w Poznaniu, ul. Bułgarska 39a — zatrudni pilnie pracowników — inwalidów — w pełnym wymiarze godzin na następujących stanowiskach:

- ŚLUSARZY narzędziowych.
- FREZERÓW.
- HARTOWNIKÓW.
- SPAWACZY autogenicznych.
- ROBOTNIKÓW magazynowych.
- PRACOWNIKÓW trans. wewnętrznych.
- PORTIERÓW.
- MASZYNISTKĘ poza halą maszyn.
- KONSTRUKTORA.
- KSIĘGOWĄ.

Informacji udziela Sekcja Służb Pracowniczych w godz. od 10 do 15, tel. 67-60-31 w. 25. 2805-K1

PRZEDSIĘBIORSTWO EKSPORTU WĘWNĘTRZNEGO „PEWEX” — Oddział w Poznaniu, ul. Marchlewskiego nr 108/112 — zatrudni:

- Z-CĘ GŁ. KSIĘGOWEGO.

Wymagane kwalifikacje: wykształcenie wyższe ekonomiczne, odpowiedni staż pracy na stanowisku kierowniczym względnie samodzielnym, zdolności organizacyjne, wiek do 45 lat, wskazana znajomość przepisów przedsiębiorstw handlowych.

Możliwość podjęcia pracy w krótkim czasie.

Warunki pracy i pracy do uzgodnienia zależne od kwalifikacji i doświadczenia. Podstawa: Układ Zbiorowy Pracy Pracowników Handlu Wewnętrznego.

Oferty pisemne z referencjami prosimy kierować na adres Przedsiębiorstwa. 2918-K1

USŁUGOWA SPÓŁDZIELNIA INWALIDÓW w Poznaniu, ul. Klasztorna 17/18 — zatrudni:

- GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO.
- KIEROWNIKĄ DZIAŁU KSIĘGOWOŚCI FINANSOWEJ.

Warunki pracy i pracy do uzgodnienia w Dziale Zatrudnienia ul. Klasztorna 17/18, tel. 573-91 wewn. 28. 2922-K1

PAŃSTWOWY DOM POMOCY SPOŁECZNEJ dla DOROSŁYCH w Poznaniu przy ul. Konarskiego 11/13 — zatrudni zaraz:

- PALACZY C.O.
- SALOWE.

Szczegółowych informacji o warunkach pracy i pracy udziela Dyrekcja Domu pod numerem telefonu 727-47. 2953-K1

Praca

Mechanika samochodowa go zatrudni. Poznań Górczyn, Knapowskiego 22. 40344g

Uczniów elektryków oraz do przyuczenia przyjmie, pełnoletnich, bez obowiązków uczęszczania do szkoły. Dęblec ul. Jabłonkowska 49 po godz. 16. 40123g

Kupno Kupię 130 m² parkietu oraz 2 tony wapna, Gnieźno, tel. 21-64. 863p

Kupię maszynę krawiecką przemysłową, telefon 77-88-70. 42359g

Zegarek kieszonkowy złoty albo srebrny ciekawy kupię. Oferty „Prasa” Skryta 1 dla 41427g

Kupię rury PCW średnicy 110, ocynkowane średnica 40, 20, 15 mm, czarne średnica do 50 mm. Oferty „Prasa” Skryta 1 dla 42393g

Kupię znaczki chińskie, kolonia angielskich: czyste, kasowane, FDS. Tel. 22-56-19 Warszawa. 2917-K2

Sprzedaj Futro z nutry sprzedam, tel. 207-718. 42496g

12 ton pietruszki — sprzedam. Sroda Wlkp. 63-000 tel. 39-66 po godz. 15. 42471g

Sprzedam każdą ilość chryzantem ciętych wszystkich kolorów Michał Tróćel Grobka k. Sierakowa. 42470g

Sprzedam buraki pastewne. Edmund Konował Bylin, gmina Kleszczewo. 869p

Srebrne świerki, jelowce, tuje, modrzewie i inne iglaki sprzedam. Komorniki k. Poznania No wa 2. 35125g

Krzeszy róz szklarniowych. Tel. 67-34-27. 38921g

Samochody Kupię silnik Peugeot 504 D. Pila, tel. 24-34 po godz. 16. 672p

KOMUNIKATY

WIELKOPOLSKIE ZAKŁADY GAZOWNICTWA I GÓRNICICTWA, NAFTY I GAZU — informują wszystkich odbiorców gazu zamieszkałych w Poznaniu w rejonie ulic: Engla pozostała część, Strusia cała, Głogowska od 83 do nr 51, Maleckiego nr 8/9, 10, 11, 13, 15, 17, 19, 12, 14, 16, 18, 25, 26, 27, 28, 29, Graniczna 1, Rynek Łazarski pozostała część, że w dniu 20 października br. — nastąpi wprowadzenie w miejsce dotychczasowego gazu miejskiego

GAZU ZIEMNEGO ZAAZOTOWANEGO podgrupy 8-mej (GZ-8 wg PN-71/C-96001).

Przystosowania urządzeń gazowych do spalania nowego gazu — dokonają monterzy WZGiGniG

nieodpłatnie

w dniach 20, 21 i 22 października przeprowadzona zostanie kontrola i wstępna regulacja kuchni i kucharek gazowych celem zapewnienia możliwości przygotowania posiłków. Praca trwać będzie od godz. 10 do 18.

W dniu 23 października br. zostanie rozpoczęta praca przy wymianie dyszy palników piecy kapielowych i kuchni gazowych. Etap ten potrwa orientacyjnie do dnia 6 listopada br.

W trzecim etapie adoptowane będą gazowe grzejniki wody przepływowej małe (tzw. termity).

Przewidywany termin zakończenia tego etapu 30 listopada br.

Szczegółowe terminy wykonywania poszczególnych prac ustalać będą monterzy poprzez indywidualne ogłoszenia i uzgodnienia z poszczególnymi odbiorcami gazu.

Urządzenia gazowe użytkowane do celów innych niż prowadzenie gospodarstwa domowego przystosowane będą

odpłatnie po dostarczeniu zlecenia na adres Zakładów Gazownictwa.

Zakłady nasze zwracają się z apelem aby bezwzględnie nie korzystać z grzejników wody przepływowej tj. piecy kapielowych i term do czasu ich przystosowania.

Przypomina się o konieczności stałego utrzymania nagrzewnic piecy kapielowych i term w stanie czystym. Będzie to warunkiem zamontowania nowego palnika.

Wszelkich informacji udzielać będzie punkt informacyjny zlokalizowany w barakowozie przy ul. Łukaszczyka 22 oraz telefonicznie nr 768-41 wewn. 275 w godz. od 7 do 15.

Za utrudnienia w korzystaniu z urządzeń gazowych uprzejmie przepraszamy.

Dyrekcja Wielkopolskich Zakładów Gazownictwa i Górnictwa Nafty i Gazu Poznań, ul. Grobla 15

2959-K1

Zamienie mieszkanie kwatery 3-pokojowe (92 m²) w centrum Katowic na mniejsze 2 lub 1-pokojowe w Poznaniu. Mieszkanie nadaje się na wszelkie usługi. Oferty „Prasa” Skryta 1 dla 37656g

Mieszkanie spółdzielcze M-3 w Bytomiu zamienie natychmiast na podobne (może być stare lub nowe budownictwo) w Poznaniu. Listy: „12127” Biuro Ogłoszeń, Katowice. 3059-K2

Zamienie M-2, c.o. Śródmieście na M-3. Warunki do uzgodnienia. Informacje w godz. 7-14, tel. 643-71. 42492g

Młode małżeństwo członkowie SM poszukują po koju z kuchnią lub używalnością kuchni. Oferty „Prasa” Skryta 1 dla 42535g

Oddam w dzierżawę pomieszczenie na cichą produkcję. Nowe Miasto Oferty „Prasa” Skryta 1 dla 40462g

Zakładanie szyn: podwojnych, potrójnych do firan w stylu retro, wyglądu szkieletu, uszczelnienia okien, montaż żaluzji w oknach. Kaczma rek, tel. 447-37. 38296g 102.

Tylko dla rozwiedzionych poleca się Biuro Matrymonialne „Happy end” Koszalin 1, skrytka 797p

Matrymonialne Dyskretną pomocą w założeniu szczęśliwej rodziny służy „Wesele” Koszalin Zwycięstwa 239. 787p

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO WODOCIAGÓW I KANALIZACJI w Poznaniu, ul. Grobla 15

PRZYJMIE ZARAZ:

- MONTERÓW KONSERWATORÓW SIECI WODOCIAGOWEJ.
- MONTERÓW KONSERWATORÓW SIECI KANALIZACYJNEJ.
- STUDNIARZY.
- ŚLUSARZY WARSZTATOWYCH.
- LAKIERNIKI SAMOCHODOWEGO.
- TECHNIKÓW EKONOMISTÓW.
- KSIĘGOWYCH.
- MASZYNISTKI.

PLACA

wg taryfikatora kwalifikacyjnego.

ZGŁOSZENIA osobiste, telefoniczne

i pisemne PRZYJMUJE:

DZIAŁ SPRAW PRACOWNICZYCH.

Poznań, ul. Grobla 15, pok. 325,

telefon 768-41 wewn. 493. 2927-K1

Dyskusja plenarna

Dokończenie ze str. 4

zenia skutecznych zmian na lepsze, wyrazem tego są napięte dyskusje na zebraniach partyjnych oraz setki protestów i rezolucji, pływających nieprzerwanym nurtem do rządu i instancji partyjnych — i pozostających z reguły bez odpowiedzi. Jeden z mówców przekazując oświadczenie ekzekutywy swej miejskiej instancji partyjnej stwierdził, że jej członkowie nie widzą żadnych możliwości skutecznej pracy i spełniania swych statutowych obowiązków, jeżeli

IV Plenum nie podejmie ostatecznej decyzji co do rozliczenia osób z byłego kierownictwa, odpowiedzialnych za doprowadzenie gospodarki kraju do obecnego kryzysu — i nie dokona imiennej oceny osób odpowiedzialnych za kierowanie partią i państwem po IX Zjeździe, wniósł też o weryfikację pracowników politycznych zajmujących stanowiska nie pochodzące z wyboru w wszystkich instancjach partyjnych.

Znacząca część debaty poświęcono gospodarce oraz ad-

